

Arrest

nr. 340 574 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de gemeente PELT, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Pelt van 29 juli 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 september 2025 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 november 2024 diende verzoeker een aanvraag in, via zijn raadvrouw, bij het gemeentebestuur van Pelt voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote A.H., vanuit de gevangenis van B. (bijlage 19ter).

Op 15 november 2024 weigerde de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Pelt het verblijf van meer dan die maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest nr. 329 768 van 11 juli 2025, omwille van het feit dat de beslissing niet door de bevoegde persoon werd genomen.

Op 29 juli 2025 weigerde de burgemeester van de gemeente Pelt (hierna: verweerder) voor een tweede maal het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) omwille van het feit dat werd vastgesteld na een negatieve woonstcontrole op 25 juli 2025 dat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij zijn aanvraag heeft ingediend.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel ~~51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 60~~ of ~~60~~ 1, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 04/11/2024 werd ingediend door:

Naam : Y.
Voorn(a)m(en) : Y.
Nationaliteit : Turkije
Geboortedatum en -plaats : (...)1958 – P./ Turkije
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te / verklaart te verblijven te : 3910 Pelt (...)

om de volgende reden geweigerd :3

[] *De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie, Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.1*

[] *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:*

[] *De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie ;*

[X] *Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;*

[] *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie :*

[] *Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid;*

[] *Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd :*

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en hij/zij niet gemachtigd of toegelaten is tot verblijf op een andere basis dient de betrokkene het land te verlaten binnen de 30 dagen, dit conform art, 52, § 3 van het KB van 8 oktober 1981.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In zijn enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het artikel 52, §1 en §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van het zorgvuldigheids- en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker licht het middel toe als volgt:

“Doordat de bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en overweegt dat uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij zijn aanvraag heeft ingediend.

Terwijl

Verzoeker heeft op 4.11.2024 bij de vreemdelingendienst van de gemeente Pelt een aanvraag tot verblijf ingediend op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet als familielid van een Belg, te weten zijn echtgenote.

Verzoeker was op het ogenblik van de aanvraag tot verblijf gedetineerd in de penitentiaire inrichting van B.. Verzoeker heeft evenwel al zijn belangen in de gemeente Pelt. Met de bestreden beslissing weigert verwerende partij de aanvraag tot verblijf op grond van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 omdat uit de woonstcontrole niet blijkt dat verzoeker op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Eerder had verwerende partij op 15.11.2024 een weigeringsbeslissing genomen op dezelfde grond en met dezelfde motivering. Deze beslissing werd bij arrest dd. 11.07.2025, gekend onder nummer 329.768, vernietigd om bevoegdheidsredenen. Er werd geen uitspraak gedaan over de andere onderdelen en middelen.

In het kader van het huidige beroep voert verzoekende partij aan dat er geen effectieve deugdelijke woonstcontrole is gebeurd.

In aanloop van de beslissing dd. 15.11.2024 was gewoon geen woonstcontrole gebeurd op het opgegeven adres te Pelt (Neerpelt), (...), maar was de aanvraag tot verblijf als familielid van een Belg principieel geweigerd om reden dat verzoeker niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, maar in de penitentiaire inrichting in B.. In aanloop van de thans bestreden beslissing werd deze keer op vrijdag 25.07.2025 (op 10.23 uur en 11.18 uur) een woonstcontrole uitgevoerd waarbij genoteerd werd dat verzoeker niet woont op het opgegeven adres maar gedetineerd is in B.. en werd de aanvraag met dit motief opnieuw principieel geweigerd (stuk 2).

Het past in casu vast te stellen dat het niet ondertekend verslag van de woonstcontrole vermeldt: "extra info aan wijkagent: Woonstcontrole nodig voor nieuwe procedure gezinshereniging, betrokkene verblijft volgens onze info niet op het adres maar in gevangenis [sic] in B.. Let op penitentiair verlof in het weekend -> geen permanent verblijf!!! IN [sic] principe negatief afwerken zodat wij aanvraag (opnieuw) kunnen weigeren. Procedureslag voor raad voor vreemdelingenbetwistingen".

Uit voormelde instructie gegeven bij de woonstcontrole blijkt dat de woonstcontrole louter pro forma werd uitgevoerd met de bedoeling om conform artikel 52 § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de aanvraag te weigeren. De woonstcontrole gebeurde niet met de bedoeling om na te gaan of verzoeker effectief belangen heeft op het opgegeven adres opdat er sprake kan zijn van woonst.

Dat de woonstcontrole louter pro forma gebeurde blijkt uit meerdere elementen. Om te beginnen werd er slechts één woonstcontrole uitgevoerd en deze vond plaats op een vrijdag, terwijl geweten was dat verzoeker enkel in weekends aanwezig zou zijn in het kader van zijn elektronisch toezicht. Verder geven de bewoordingen in het verslag van de woonstcontrole een vooringenomen intentie tot weigeren te kennen: "In principe negatief afwerken zodat wij aanvraag (opnieuw) kunnen weigeren. Procedureslag voor raad voor vreemdelingenbetwistingen".

Bij gebreke aan deugdelijke neutrale woonstcontrole schendt de bestreden beslissing artikel 52 §1 en §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geeft blijk van onzorgvuldig onderzoek.

De bestreden beslissing houdt een principiële weigering in van de aanvraag tot verblijf als familielid van een Belgische onderdaan, zijnde de echtgenoot van verzoeker, op grond van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 om reden dat verzoeker niet op het grondgebied van de gemeente verblijft waar hij zijn aanvraag heeft ingediend, maar in de penitentiaire instelling in B..

Verzoeker betwist het stadpunt [sic] van verwerende partij dat hij als gedetineerde in de penitentiaire inrichting in B. zijn aanvraag tot verblijf niet kan indienen in de gemeente Pelt, maar deze in de gemeente B. moet indienen.

Verzoeker voert aan dat hij vóór zijn opsluiting in de penitentiaire instelling van B. woonachtig was te Pelt, (...) 25. Verzoeker vormde op dit adres een gezin met zijn echtgenote en — tot ze zelfstandig zijn gaan wonen — met hun kinderen. De echtgenote van verzoeker woont nog steeds op voormeld adres en verzoeker is altijd een gezin blijven uitmaken met zijn echtgenote. Het huis in de (...) 25 te Pelt is de gezamenlijke eigendom van verzoeker en zijn echtgenote. Alle belangen van verzoeker zijn gevestigd gebleven op dat adres. In geval van penitentiair verlof, is dat ook het adres waar verzoeker naartoe gaat. Dat adres is het centrum van de gezinshereniging.

Noch verzoeker, noch zijn echtgenote hebben enige binding met de gemeente B.. Verzoeker verwijst in die zin naar de algemene onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters, gecoördineerde versie van 7 juli 2023, van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken Algemene Directie Identiteit en Burgerzaken Dienst Bevolking en identiteitsdocumenten blijven de personen, met name de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het land te verblijven, opgesloten in gevangenissen of in instellingen voor sociale bescherming die op het ogenblik van hun opsluiting tot een gezin behoorden, tijdens hun opsluiting ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar dat gezin zijn verblijfplaats heeft. Zij worden beschouwd als tijdelijk afwezig uit de verblijfsgemeente van het gezin en volgen diens lot bij veranderingen van hoofdverblijfplaats. In geval van twijfel is het nodig om de toestand nader te onderzoeken.

https://www.ibz.rn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/bev/onderrichtingen/onderrichtingenbevolking-07072023-aanpassingenV4-09102024.pdf

Aangezien verzoeker op het ogenblik van zijn opsluiting gemachtigd was tot een verblijf van meer dan drie maanden en hij een gezin vormde met zijn echtgenote voorafgaand aan de opsluiting en aangezien verzoeker en zijn echtgenote altijd een gezin zijn blijven vormen, is de opsluiting in de penitentiaire inrichting te B. te beschouwen als een tijdelijke afwezigheid. De penitentiaire inrichting van B. is niet de hoofdverblijfplaats van verzoeker, maar is een tijdelijke en bewarende maatregel die geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker het centrum van zijn belangen behouden heeft ten huize van Pelt, (...). In geval van verlof gaat verzoeker naar de gezinswoning in Pelt. De echtgenote van verzoeker die het verblijfsrecht opent woont ook niet in B., maar in de gezinswoning in Pelt, waar het gezinsleven altijd geweest is en wordt voortgezet.

Zoals hiervoor gezegd moet in casu vastgesteld worden dat de bestreden beslissing van 29.07.2025 genomen werd na een loutere pro forma woonstcontrole met de intentie om te weigeren. Uit het verslag van de woonstcontrole blijkt nochtans dat men op de hoogte is dat verzoeker bij verlof naar zijn adres te Pelt komt.

Verzoeker werpt op dat een cruciaal criterium bij het vaststellen van de verblijfplaats in de zin van artikel 52 § 1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de plaats is waar de belangen van een persoon hoofdzakelijk gevestigd zijn. Ondanks de actuele opsluiting in de penitentiaire instelling van B., die een gedwongen en tijdelijk karakter heeft, dient vastgesteld te worden dat het centrum van belangen van verzoeker altijd en nog steeds in Pelt, (...) gelegen is. Op dat adres heeft verzoeker zijn gezinsleven en zijn eigendom. Dat is het adres ook waar verzoeker naartoe keert bij verlof. Dat is ook het adres waar de persoon woont die het recht op gezinshereniging opent.

Verweerder heeft geen nader onderzoek gedaan naar de belangen van verzoeker op het opgegeven adres. De bestreden beslissing is onzorgvuldig en kennelijk onredelijk door te oordelen dat uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij zijn aanvraag heeft ingediend, zonder de voormelde pertinente belangen van verzoeker op het opgegeven adres te controleren.

Gelet op bovenstaande redenen vraagt verzoeker vast te stellen dat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden wegens schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, schending van artikel 52, §1 en §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”

Verzoeker voert in zijn enig middel aan dat hij op 4 november 2024 een aanvraag tot verblijf heeft ingediend bij de gemeente Pelt aangezien het centrum van zijn belangen zich in deze gemeente bevindt. Op het ogenblik van de aanvraag was verzoeker gedetineerd in de penitentiaire inrichting van B. In aanloop van de bestreden beslissing van 29 juli 2025 werd op vrijdag 25 juli 2025 wel een woonstcontrole uitgevoerd waarbij werd vastgesteld dat verzoeker niet woont op het opgegeven adres, maar gedetineerd is in B. Op grond hiervan werd de bestreden beslissing genomen. Verder citeert verzoeker een vermelde instructie op het verslag van de wooncontrole waaruit volgens verzoeker blijkt dat de woonstcontrole louter pro forma werd uitgevoerd met de bedoeling om de aanvraag op grond van artikel 52, §1 van het Vreemdelingenbesluit te weigeren. Uit meerdere elementen blijkt dat de woonstcontrole enkel pro forma gebeurde en niet met de bedoeling om na te gaan of verzoeker effectief belangen heeft op het opgegeven adres opdat er sprake kan zijn van woonst. Er werd volgens verzoeker namelijk maar één woonstcontrole uitgevoerd op vrijdag 25 juli 2025 (om 10u23 en 11u18) terwijl geweten was dat verzoeker enkel in de weekends aanwezig zou zijn in het kader van zijn elektronisch toezicht. Verder geven de bewoordingen “in principe negatief afwerken zodat wij de aanvraag (opnieuw) kunnen weigeren. Procedureslag voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen” uit het verslag van de woonstcontrole volgens verzoeker een vooringenomen intentie tot weigeren te kennen.

Verweerder heeft dus geen effectieve deugdelijke woonstcontrole gedaan en schendt hiermee artikel 52, § 1 en § 3 van het Vreemdelingenbesluit.

Verder betwist verzoeker het standpunt van verweerder dat hij als gedetineerde in de penitentiaire inrichting in B. zijn aanvraag tot verblijf niet kan indienen in de gemeente Pelt, maar zijn aanvraag diende in te dienen in de gemeente B. Hij voert aan dat hij vóór zijn opsluiting in de penitentiaire inrichting van B. woonachtig was te Pelt. Hij woonde er met zijn echtgenote en kinderen als een gezin. Zijn vrouw woont nog steeds op hetzelfde adres. In geval van penitentiair verlof is dit eveneens het adres waar verzoeker dit verlof doorbrengt. De woonst is ook eigendom van zowel verzoeker als zijn echtgenote. Het is dus volgens verzoeker duidelijk dat al zijn belangen gevestigd zijn gebleven op dit adres en dit adres het centrum van de gezinshereniging inhoudt. Verzoeker werpt hierbij eveneens op dat een cruciaal criterium bij het vaststellen van de verblijfplaats in de zin van artikel 52, §1 van het Vreemdelingenbesluit de plaats is waar de belangen van een persoon hoofdzakelijk gevestigd zijn, in casu zijn adres in Pelt. Verzoeker verwijst verder naar de onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters, gecoördineerde versie van 7 juli 2023, van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Identiteit en Burgerzaken, Dienst Bevolking en Identiteitsdocumenten. Hierin leest verzoeker dat met name de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het land te verblijven, opgesloten in de gevangenissen of in instellingen voor sociale bescherming die op het ogenblik van hun opsluiting tot een gezin behoorden, tijdens hun opsluiting ingeschreven blijven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar dat gezin zijn verblijfplaats heeft. Zij worden beschouwd als tijdelijk afwezig uit de verblijfsgemeente van het gezin en volgen dat lot bij veranderingen van hoofdverblijfplaats. Verzoeker stelt vast dat aangezien hij op het ogenblik van zijn opsluiting gemachtigd was tot een verblijf van meer dan drie maanden en hij een gezin vormde met zijn echtgenote voorafgaand aan de opsluiting, deze opsluiting in de penitentiaire inrichting van B. beschouwd dient te worden als een tijdelijke afwezigheid. Dit doet geen afbreuk aan het feit dat het centrum van de belangen van verzoeker zich in Pelt bevindt. Bijgevolg voert verzoeker aan dat verweerder geen nader onderzoek heeft gevoerd naar zijn belangen op het opgegeven adres en heeft verweerder een onzorgvuldige en kennelijk onredelijke beslissing genomen door te oordelen dat uit de woonstcontrole te Pelt blijkt dat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij zijn aanvraag heeft ingediend.

Beoordeling

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel verzoeker in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de artikelen 52, §3 en 58 van het Vreemdelingenbesluit als rechtsgrond voor het nemen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met het bevel om het grondgebied te verlaten. Daarnaast heeft verweerder ook feitelijk gemotiveerd dat uit de controle blijkt dat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente Pelt waar hij zijn aanvraag heeft ingediend.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke overwegingen de bestreden beslissing werd genomen.

Een schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 blijkt niet.

Verzoeker voert verder de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Aangaande de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel gebeurt in het licht van het artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Artikel 52, §1 en §3 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 1.

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van zes maanden te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

(...)

§ 3.

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

De Raad stelt vast dat verweerder uit de negatieve woonstcontroles van 25 juli 2025 tot de conclusie is gekomen dat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente Pelt waar hij zijn aanvraag heeft ingediend en bijgevolg de bestreden beslissing heeft genomen.

Verzoeker werpt in het eerste onderdeel van het middel op dat die woonstcontrole niet deugdelijk is geweest aangezien er maar één woonstcontrole is gebeurd, op dezelfde voormiddag op een vrijdag, terwijl blijkt dat die woonstcontrole louter pro forma is gedaan gezien de specifieke vermeldingen op het verslag van de woonstcontrole, waaronder dat verzoeker niet woont op het opgegeven adres maar gedetineerd is in B. en hij penitentiair verlof heeft in het weekend. De Raad wijst erop dat uit artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat er een woonstcontrole moet gebeuren om na te gaan of 'het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft'. In casu moest dus worden onderzocht of verzoeker op het grondgebied van Pelt verblijft. Verder blijkt dat een dubbele woonstcontrole is gebeurd. Ook al moet erkend worden dat beide woonstcontroles kort op elkaar zijn gevolgd, kan verweerder niet ten kwade worden geduid dat die op een weekdag zijn gebeurd en dat moest vastgesteld worden dat verzoeker er niet was. Ook de vermelding “*betrokkene verblijft volgens onze info niet op het adres maar in de gevangenis van B.*” strookt met de informatie waarover verweerder beschikte blijkens het administratief dossier. Immers uit een schrijven van 28 oktober 2024 van de raadvrouw aan Neerpelt blijkt dat is meegedeeld dat verzoeker is opgesloten in de penitentiaire instelling van B. en laatst door het hof van beroep van Antwerpen op 27 maart 2015 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 jaar. Er werd ook meegedeeld dat verzoeker reeds 8 jaar van zijn straf had uitgezeten en zijn lang verblijf in de gevangenis en de afzondering van zijn gezin zwaar weegt op verzoeker. Er werd aldus uitdrukkelijk meegedeeld dat verzoeker reeds langdurig is afgezonderd van zijn gezin. Dat op het verslag van de woonstcontrole ook wordt vermeld aan de wijkagent dat verzoeker penitentiair verlof heeft in het weekend en dus verzoeker in het weekend door de agent in Pelt had kunnen aangetroffen worden, houdt niet in dat de politieagent bijgevolg enkel in het weekend een woonstcontrole had mogen doen. Om deze redenen kan de Raad niet vaststellen dat verweerder door deze woonstcontroles blijkt heeft gegeven van onzorgvuldig of onredelijk handelen en een schending heeft begaan van artikel 52, §1 en §3 van het Vreemdelingenbesluit.

Verzoeker kan wel gevolgd worden waar hij erop wijst dat de uitdrukkelijke vermelding op het verslag van de woonstcontrole “[e]xtra info aan wijkagent: (...) IN [sic] principe negatief afwerken zodat wij aanvraag (opnieuw) kunnen weigeren. Procedureslag voor de raad voor vreemdelingen betwistingen [sic], meer uitleg

vragen bij K. of C.”, zoals blijkt uit het administratief dossier, niet getuigt van een neutraal handelen van verweerder en er inderdaad van vooringenomenheid lijkt sprake te zijn. Dit doet echter geen afbreuk aan de correct gevoerde woonstcontroles door de wijkagent op het adres in Pelt, noch aan de vaststelling dat verzoeker zich daar niet bevond, noch aan het feit dat niet betwist is dat verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing (minstens het overgrote deel van de tijd) niet op het grondgebied van de gemeente Pelt verbleef waar hij, via volmacht, zijn aanvraag had ingediend, doch wel op het grondgebied van B. in de penitentiaire instelling aldaar. Waar de raadvrouw ter zitting verklaart dat verzoeker nu veel meer penitentiair verlof heeft en wel grotendeels thuis zou verblijven, betreft dit een situatie die enerzijds niet is aangetoond en anderzijds dateert van na het nemen van de bestreden beslissing.

Op basis van het eerste onderdeel van het middel kan de Raad geen schending aannemen van het zorgvuldigheidsbeginsel of redelijkheidsbeginsel in het licht van artikel 52, §1 of §3 van het Vreemdelingenbesluit.

Verzoeker werpt in wat als het tweede onderdeel van het middel kan worden beschouwd op dat het cruciaal criterium bij het vaststellen van de verblijfplaats in de zin van artikel 52, §1 van het Vreemdelingenbesluit *“de plaats is waar de belangen van een persoon hoofdzakelijk gevestigd zijn”*. Verzoeker motiveert bijgevolg dat het centrum van zijn belangen zich wel degelijk in de gemeente Pelt bevindt waar hij vóór zijn opsluiting verbleef met zijn gezin. De Raad kan deze motivering van verzoeker echter niet volgen. Uit artikel 52, §1, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit blijkt duidelijk dat verzoeker zijn aanvraag moet indienen *“bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft”*. Het kan niet redelijkerwijs betwist worden dat dit op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing de gemeente B. was, waar verzoeker gedetineerd was.

Verzoeker baseert zijn motivering op een voorwaarde die niet in de toepasselijke wetsbepaling is opgenomen, namelijk *“de plaats waar de belangen van een persoon hoofdzakelijk gevestigd zijn”*. Door uitvoerig te betogen dat verzoeker zijn aanvraag moet kunnen instellen bij het gemeentebestuur waar het centrum van zijn belangen ligt, waar hij voor zijn opsluiting woonachtig was, waar zijn echtgenote woont, waar de gezamenlijke eigendom gelegen is en waar hij in geval van penitentiair verlof naartoe gaat en dit het centrum van de gezinshereniging zou zijn, baseert hij zich dus op een criterium dat niet in de relevante bepaling van het Vreemdelingenbesluit is opgenomen en maakt verzoeker niet aannemelijk dat verweerder op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze de bestreden beslissing heeft genomen.

De Raad kan verzoeker wel volgen wanneer deze in het verzoekschrift stelt dat verweerder op de hoogte was van het feit dat verzoeker opgesloten zat in de penitentiaire inrichting van B. en enkel zijn penitentiair verlof op het adres in Pelt doorbracht. Echter doet dit geen afbreuk aan de vaststelling van verweerder dat verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing niet verbleef in de gemeente Pelt. Daar waar verzoeker nog verwijst naar de ‘onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters van 7 juli 2023’ stelt de Raad vast dat verzoeker noch op het ogenblik van zijn opsluiting, noch bij het indienen van de aanvraag, noch bij het nemen van de beslissing kan beschouwd worden als een vreemdeling die gemachtigd was tot een verblijf van meer dan drie maanden, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, waardoor deze ‘onderrichtingen’ niet van toepassing zijn. Verder is de Raad van oordeel dat de regels inzake het houden van de bevolkingsregisters vreemd zijn aan de procedure voor het aanvragen van een verblijfsrecht, zoals in casu (ten overvloede in dezelfde zin RvV 29 juni 2023, nr. 291 225).

Een schending van artikel 52, §1 en §3 van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin blijkt in het licht van deze bepaling een schending van het redelijkheid- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. MAES